

SKRIFTLIG FORESPØRGSEL E-0571/06
af Erik Meijer (GUE/NGL)
til Kommissionen

Om: FIES-systemet i Spanien, der sikrer ekstrem isolering af fængslede, og om muligheder for at forbedre menneskerettighederne ved hjælp af alternativer i andre lande

1. Er Kommissionen bekendt med, at der i EU-medlemsstaten Spanien findes et fængselsystem, kaldet „Fichero de Internos de Especial Seguimiento“ (FIES), som efter en hemmelig fase blev optaget i lovgivningen i 1997, og som er opdelt i fem kategorier, hvoraf den første („control directo“) gælder for besværlige fanger, der betragter sig selv som politiske eller sociale fanger, der protesterer mod, hvad de ser som urimeligheder i samfundet, og som her behandles hårdere end de øvrige grupper af FIES-isolerede, hvoriblandt narkohandlere, medlemmer af væbnede bander, sædelighedsforbrydere og personer, der helt nægter at gøre militærtjeneste?

2. Er Kommissionen bekendt med, at seksten fanger indtil 2005 er døde som direkte følge af FIES-systemet, fordi de som følge af unødige provokationer, mangel på fremtidsperspektiver, ydmygelser og mishandling er svækket fysisk og psykisk eller som følge af deres ekstreme isolering ikke, eller ikke i rette tid, har fået den nødvendige medicinske pleje, som f.eks. den i 2002 afdøde Xosé Tarrío González, der efter idømmelse af en kort fængselsstraf i mange år igen og igen blev dømt for oprør i fængslet og for solidaritet med medfanger, og som er blevet kendt for sin bog om livet i disse fængsler, „¡Huye, hombre, huye!“ , hvoraf dele nu også er oversat, som sammen med andre erfaringer fra fanger i Spanien er udbredt blandt menneskerettighedsaktivister i andre EU-stater?

3. Er Kommissionen ikke enig i, at dette spanske system, der medfører ekstrem og langvarig isolering, og omfanget af de kategorier af fanger, det anvendes på, må betragtes som exceptionelt i EU, fordi der i andre medlemsstater sigtes mod reintegration i samfundet, og fordi gruppen af håbløst farlige og voldelige fanger, samfundet ikke kan beskyttes imod uden særlig behandling, i disse lande er betragteligt mindre?

4. Er den måde, hvorpå dømte personer holdes fængslet, og navnlig de alvorlige problemer, dette kan medføre i forhold til menneskerettighederne, genstand for drøftelser i EU og med medlemsstaterne - med erkendelse af medlemsstaternes ansvar for deres nationale fængselsystemer - også i betragtning af den grænseoverskridende opmærksomhed for dette problem blandt menneskerettighedsaktivister? Giver dette udsigt til, at erfaringer med "bedste praksis" for menneskeværddig behandling vil blive gennemført, og at forekomsten af kritisable undtagelser andetsteds vil blive mindsket?